

Ungvári, a fókavadász

Veszélyben van-e a véleményszabadság?

E nehéz kérdésre keresi a választ Ungvári Tamás a Nyilvánosság Klub nevében, s arra a megállapításra jut, hogy az esetleges piaci versenyt a monopóliumok veszélyeztetik. A szabadpiac monopóliumellenes — vallja Ungvári, aki szerint — a sajtószabadság osztott (nyilván a politikai hatalom által — a Szerk.) és arányos versenyhelyzet törvényi szabályozásával érhető el. Ungvári nem enged helyet a találgatásnak, helyre teszi a magyar sajtót azon kijelentésével, miszerint a rendszerváltás hajnalán gyorsan sor került a lapok — szerinte — spontán privatizálására. A vidéki lapok elidegenítése során máris megjelentek a médiumkoncentráció esélyei. Tisztázatlan alapítványi pénzekből tartottak fenn kormányközeli lapokat. A hazai magántőke egy része „átpolitizált” támogatásokkal kísérletezett a sajtóban. Sok esetben tehát a politikai akarat érvényesítéséért a gazdasági érdek háttérbe szorult. Az 1994. május 8-a után reaktivizálódott Ungvári szavai szakmabeli embernek adhatnak néhány megállapításra elegendő ötletet. Eszébe juthat az embernek például az, hogy Ungvári annyit ért a magyar sajtó '90 utáni történéseihez, mint beduin a fókavadászathoz. De ez korántsem biztos, mert lehet, hogy Ungvárinak simán IQ-problémái vannak. De ez nem lehet, Ungvári ugyanis egyetemi tanár, s az elfogulatlan Nyilvánosság Klub nevében nyilatkozott, márpedig a Kenedi János nevével fémjelzett társaság ad a szürkeállományra. Az objektív hangra ostobaságokat Nyilvánosság klubos nem nyilatkozhatik. Akkor viszont nem marad más, arra kell gondolnunk, Ungvári összevissza hazudozik. Ehhez ugyanis hozzászólt korábban. Ezt megírta már Eörsi István is évekkkel ezelőtt *A derűlátás esélyei* című kötetében (340. oldal.) Az is lehet, hogy minden állítás egyszerre igaz. Sőt valószínű, mert különben Ungvári tudná, hogy a vidéki napilapok privatizációja nem spontán történt, ahhoz az előző választási ciklus kormánypártjainak nem volt köze, hogy akkor a médiamonopóliumoknak nem az esélyei jöttek létre, hanem maguk a monopóliumok (Axel Springer 11 vidéki napilap, Thomas Koch 3 vidéki napilap, stb.). Azt is tudná a „tanár úr”, hogy az Új Hírek úgynevezett vidéki kormánylap már '92-ben befuccsolt. S persze azt is tudnia kéne Ungvári Tamásnak, hogy olyan lapban nyilatkozik, amely szintén egy média-birodalom része, és amely meglehetősen átpolitizált. Hiszen a tulajdonos az egyik kormánypárt egyik titkos támogatója volt a választások során. Valamint, hogy az alapvető sajtóetikát az is sértheti, hogy ennek a lapnak a főszerkesztője a MÚOSZ elnöke, stb, stb, stb. Veszélyben van-e a véleményszabadság? Egyelőre nem, hiszen Ungvári Tamás is nyilatkozhat ilyen hülyeségeket.

Szerep, tévesztés

Kulturális esemény színhelye volt csütörtökön a szabaddemokraták székháza, Rajk László országgyűlési képviselő mondott beszédet az újságíróknak, azok pedig hallgatták. A szónok mindenekelőtt jelezte: az SZDSZ azonosulni tud a kulturális tárca tevékenységével, meg Fodor Gábor miniszterrel (SZDSZ) is azonosulni tud. Az eseményen egyebek mellett szóba került, hogy Vadász János szakszervezeti vezető hibát követett el, amikor lemondásra szólította fel Fodor Gábort, tudniillik Fodor Gábor a kormányprogram keretében alakítja át a tárcát, nem csak úgy. Vagyis Vadász János szereptévesztésben van a lemondást illetően, jó lenne, ha ezt maga is belátná.

Szó esett Török András helyettes államtitkár hangvételéről is (rossz a hangvétele a Török Andrásnak — a szerk.), Török András be is ismerte, hogy rossz a hangvétele, ellenben tartalmilag igaza van maximálisan, és erről ne feledkezzünk meg, mondta Török András.

Végezetül tájékoztatták a sajtót, hogy Keserű Katalin Műcsarnok-igazgatót záros határidőn belül ki fogják rúgni a Hősök teréről, nem mintha rossz szakember lenne, sőt kifejezetten jó szakember, hanem azért fogják kirúgni, mert úgy tapasztalják, hogy szétfeláldott az intézmény, amióta Keserű Katalin ott a munkahelyi vezető. Politikai okokat ne tessenek keresni a történetek mögött, mondta még Rajk László előadó, mire a jelen lévő hírlapírók kihörpintették kóláikat, és elmentek.

Rajkék még maradtak.

Pihál György